

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Zdeňkem Macháčkem ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem
zastoupen advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou
sídlem Masarykovo nám. 193/20, Děčín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2021, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 7. 4. 2021, č. j. X, se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Emila Flegela.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rumburk, odboru civilně a dopravně správního a živnostenského úřadu (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 16. 12. 2020, č. j. X.
2. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl z nedbalosti dopustit tím, že dne 25. 4. 2020 v 15.05 hodin na silnici č. I/9 na hraničním přechodu Rumburk – Neugersdorf řídil motorové vozidlo X registrační značky X přestože nebyl držitelem žádné skupiny řidičského oprávnění, neboť mu byla ode dne 23. 7. 2019 vyslovena blokáce řidičského oprávnění. Za tento přestupek byla žalobci podle § 35 písm. b), c) a § 46, § 47 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a dle § 125c odst. 5 písm. a) a § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu uložena pokuta 25 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce 12 měsíců. Podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky byla žalobci také uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč.

II. Žaloba

3. Ve včasné žalobě žalobce namítal, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami, které žalobce prostřednictvím zmocněnce uplatnil v doplnění odvolání, jež bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 30. 3. 2021. Žalobce k tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71.

III. Vyjádření žalovaného

4. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný popsal, že původně vadné odvolání žalobce nebylo doplněno v žalobci k tomu účelu stanovené lhůtě. Žalobce podal doplnění odvolání dne 30. 3. 2021 u správního orgánu I. stupně, který jej dne 7. 4. 2021 zaslal prostřednictvím provozovatele poštovních služeb žalovanému. Žalovaný však dne 7. 4. 2021 vypravil napadené rozhodnutí, a nemohl proto nijak reagovat na námitky žalobce, které mu v té době nebyly známy. Není chybou žalovaného, že se žalobce svou opožděnou reakcí připravil o možnost ve věci činit další kroky. Pokud žalobci stanovená lhůta nestačila, mohl žádat o její prodloužení, což neučinil.

IV. Replika žalobce

5. V podané replice žalobce upozornil na několikadenní nečinnost správního orgánu I. stupně po obdržení doplnění odvolání. Správní orgán nadto podání žalobce učiněné prostřednictvím datové schránky vytiskl a zaslal žalovanému poštou. Správní orgány představují v řízení jeden celek, doplnění odvolání měli ve své dispozici a nevypořádání

žalobcových námitek jde k jejich tíži. K tomu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 9. 2018, č. j. 7 As 264/2017-49, či na rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 2. 2021, č. j. 64 A 1/2020.

V. Posouzení věci krajským soudem

6. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
7. Z předloženého spisového materiálu zjistil soud následující rozhodné skutečnosti. Po provedeném správním řízení vydal správní orgán I. stupně dne 16. 12. 2020 své rozhodnutí o vině žalobce shora popsaným přestupkem. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím zmocněnce nejprve fakticky blanketní odvolání, které obsahovalo pouze text prvostupňového rozhodnutí a sdělení, že proti němu žalobce podává odvolání. Výzvou ze dne 16. 3. 2021 správní orgán I. stupně žalobce vyzval k doplnění odvolání v pětidenní lhůtě. Po jejím uplynutí zaslal správní orgán I. stupně dne 29. 3. 2021 žalovanému informaci, že odvolání přes výzvu nebylo ve stanovené lhůtě doplněno. Dne 30. 3. 2021 bylo prostřednictvím datové schránky správního orgánu I. stupně podáno doplnění odvolání žalobce. Správní orgán I. stupně následně dne 7. 4. 2021 postoupil předmětné doplnění odvolání žalovanému, jemuž byla tato poštou doručovaná zásilka doručena dne 12. 4. 2021. Žalovaný vypravil napadené rozhodnutí dne 7. 4. 2021, kdy bylo toto rozhodnutí také dodáno do datové schránky zmocněnce žalobce.
8. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci přestupku. Obvinění ze spáchání přestupku je svou povahou obviněním trestní povahy ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, vyhlášené pod č. 209/1992 Sb., a osobě z přestupku obviněné se zaručují procesní práva obdobná těm, jakých požívá obviněný z trestného činu (srov. např. nález ÚS 788/02, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2006, č. j. 4 As 2/2005-62, publ. ve Sb. NSS pod č. 847/2006, nebo ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115, publ. ve Sb. NSS pod č. 1856/2009; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostupná na www.nssoud.cz). Po celou dobu přestupkového řízení, tj. až do vydání konečného rozhodnutí ve věci, má obviněný z přestupku v souladu s § 36 odst. 1 a 2 správního řádu právo k věci se vyjadřovat či navrhopvat a předkládat správním orgánům důkazy ve svůj prospěch. Z uvedeného ustanovení plyne povinnost správních orgánů řádně se vypořádat s argumentací obviněného z přestupku, u odvolacího orgánu povinnost vypořádat se s veškerými uplatněnými odvolacími námitkami. Z konstantní judikatury správních soudů plyne, že rozhodnutí odvolacího orgánu je nepřezkoumatelné, pomine-li tento orgán některé z odvolacích námitek.
9. Jádrem sporu v dané věci bylo, zda se žalovaný řádně zabýval odvolacími důvody uplatněnými v podání žalobce ze dne 30. 3. 2021 za situace, kdy žalovanému nebylo správním orgánem I. stupně toto podání předloženo před vydáním rozhodnutí žalovaného.

Touto otázkou se zabývaly žalobcem označené rozsudky, jakož i další judikatura správních soudů (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2017, č. j. 8 As 162/2017-34). Z konstantní správní judikatury vyplývá, že žalovaný jako odvolací orgán byl povinen přihlídnout k doplnění odvolání žalobce, přestože bylo podáno po uplynutí správním orgánem I. stupně stanovené lhůty. Toto podání bylo vyjádřením obviněného žalobce ve věci, a odvolací orgán byl povinen vypořádat se s uplatněnou argumentací obviněného z přestupku. Nemůže jít k tíži obviněného, že v době vydání rozhodnutí neměl odvolací orgán takové vyjádření k dispozici.

10. Je pravdou, že elektronické podání označené jako „doplnění odvolání“ žalobce prostřednictvím svého zmocněnce učinil po marném uplynutí lhůty stanovené k doplnění náležitostí odvolání. Podání však bylo jednoznačně učiněno před vydáním rozhodnutí o odvolání, bylo tedy povinností žalovaného, aby se vypořádal se všemi skutečnostmi ve vyjádření uvedenými. Žalobce totiž realizoval svá procesní práva, jež mu svědčí v průběhu celého řízení o přestupku (viz shora), koncentrace řízení se v přestupkových věcech neuplatní.
11. Pokud jde o postup správního orgánu I. stupně po obdržení doplnění odvolání, lze si představit v podstatě bezprostřední řešení, například telefonické upozornění žalovaného na skutečnost, že správní orgán I. stupně obdržel podání s tím, že jej postoupí bez zbytečného odkladu žalovanému. Objektivně vzato se podání žalobce označené jako doplnění odvolání dostalo do dispozice správních orgánů již dne 30. 3. 2021, přičemž napadené rozhodnutí žalovaný vydal až dne 7. 4. 2021. Nejen, že se tedy v daném případě podání žalobce dostalo do dispozice správních orgánů před datem vydání napadeného rozhodnutí, ale byl zde ještě týdenní prostor k informování odvolacího orgánu o došlém podání. Skutečnost, že se tak nestalo a že dokonce správní orgán I. stupně podání nepřeposlal datovou schránkou, nýbrž jej vytiskl a fyzicky zaslal poštou, nelze v žádném případě přičítat k tíži žalobce.
12. Předmětné podání žalobce obsahuje jeho obrannou argumentaci, s níž se napadené rozhodnutí žalovaného v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu nevypořádává. Žalovaný sice vzhledem k okamžiku doručení elektronického podání a postupu správního orgánu I. stupně, který jej neprodleně o podání nezpravil, neměl v době svého rozhodování žalobcovo podání k dispozici, avšak tuto vadu nelze klást k tíži žalobci, jak již bylo řečeno shora.

VI. Závěr a náklady řízení

13. Soud tedy dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného je zatíženo procesní vadou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., když se žalovaný s doplněnými námitkami žalobce nevypořádal. Soud proto jeho rozhodnutí zrušil postupem podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. Učinil tak bez jednání podle § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vysloveným právním názorem soudu vázán.
14. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč, odměnou právního zástupce za 3 úkony právní služby ve výši 9 300 Kč [3 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu],

náhradou hotových výdajů ve výši 900 Kč (3 paušály po 300 Kč za 3 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu) a 21% DPH z odměny a náhrady advokáta. Náhrada nákladů řízení tak celkem tvoří 15 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 22. listopadu 2021

Mgr. Zdeněk Macháček
samosoudce